

EKKLESIA AMSTERDAM
Zondag 22 januari 2023
LuisterLink – Om vrijheid
Samengesteld door Bettine Siertsema

1. Om de tafel - In den beginne het woord (VL713/714, muziek Antoine Oomen)

*In den beginne het woord
roeping opdracht en zegen.
In den beginne het licht –
licht erbarm u, woord ontferm u,
komt bevrijden.*

*Ere zij U
daar in den hoge, hier in ons midden.
Kome vrede op aarde.
Kome uw woord bij ons aan.*

*Gij wacht op ons totdat wij opengaan voor U,
wij wachten op uw woord dat ons ontvankelijk maakt.
Stem ons af op uw stem op uw stilte.*

2. Om de tafel – Uw woord dat de eeuwen voorziet (VL714, muziek Antoine Oomen)

*Uw woord dat de eeuwen voorziet,
onze dagen behoedt
het komen geladen met kracht
als de opgaande zon.*

3. Voorlezing uit Psalm 106, vrij

4. Om de tafel - Wat staat geschreven (VL715, muziek Antoine Oomen)

*Wat staat geschreven,
tot vertroosting staat het,
U toegeschreven, naar ons toegeschreven,
de brieven van uw liefde –
dat ons hart U niet vergeet,
geen ander zal verwachten.*

5. Voorlezing

Johannes 8:30-36

6. Lied om vrijheid (VL 796, muziek Bernard Huijbers)

*Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nu angstig zijn –
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren.*

*Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
wij wel wat leven is maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.*

*Verlangen, pijn van ongekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water –
dan valt de nacht over het middaguur.*

*Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht – ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.*

*Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn –
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn
en voor de grootste liefde niet vervaren.*

7. Toespraak – 1

Bettine Siertsema

8. Mens durf te leven (tekst Dirk Witte, gezongen door Wende Snijder)

*Je leeft maar heel kort,
Maar een enkele keer.
En als je straks anders wilt kun je niet meer.
Mens, durf te leven.*

*Vraag niet elke dag,
van je korte bestaan.
Hoe hebben m'n pa of mijn grootpa gedaan.
Hoe doet 't m'n neef of hoe doet t m'n vriend.
En wie weet hoe of dat dan de buurman weer vindt.
En wat heeft het fatsoen voorgeschreven.
Mens, durf te leven.*

*De mensen ze schrijven je leefregels voor,
Ze geven je raad en ze roepen in koor:
Zo, moet je leven.
Met die mag je omgaan, maar die is te min.
En die moet je trouwen al heb je geen zin.
En daar moet je wonen dat eist je fatsoen.
En je wordt genegeerd als je 't anders zou doen.
Alsof je iets ergs had misdreven.
Mens, is dat leven ?*

*Het leven is heerlijk
Het leven is mooi.
Maar vlieg uit in de lucht,
En kruip niet in een kooi.
Mens, durf te leven.*

*Met je kop in de hoogte,
Je neus in de wind.
En lap aan je laars
wat een ander dan vindt.
Houd een hart vol van warmte,
En van liefde in je borst.
Maar wees op je vierkante meter een vorst.
Wat je zoekt kan geen ander je geven.
Mens, durf te leven.
Mens, durf te leven*

9. Toespraak – 2

10. Vroeg in de morgen (VL259, muziek Antoine Oomen)

*Vroeg in de morgen, donker was het nog,
zijn wij gegaan, een keer,
nog in ons hart de dichtheid van de nacht.*

*Jij bent niet die wij dachten. Uit het vuur
riep ons bij naam een stem.
Wij zagen niets. Jij riep: 'Ik zal er zijn'.*

*Op licht en schaduw, bomen aan de bron,
op stilte leek die naam.
Een gloed van liefde schroeide ons gezicht.*

*Om wat wij hoorden, maar wat hoorden wij?
Om wat op vrijheid leek,
omdat het moest en blijven niet meer kon*

*zijn wij gegaan, onstuimig en verward,
om nergens om, om Jou –
om liefde, over alle grenzen heen.*

*Een troep die sloft en zwerft, de richting kwijt.
De nagalm van een stem.
De weerklank van wat woorden in ons hart.*

*Een slingerende stoet naar goed wijd land.
Een eeuwenlang smal pad.
Een ademtocht, de route van het licht.*

*Het duizendschone schitterende licht,
een file in de nacht,
een spoor van mensen die de nacht verslaan.*

*Vroeg in de morgen, donker was het nog,
zijn wij gegaan, een keer,
met niets dan in ons hart: 'Ik zal er zijn'.*

11. Voorlezing uit de brief aan de gemeenten van Galatië
Galaten 5:13-16,22

12. Wij zullen één van ziel (VL487, muziek Antoine Oomen)
aangepaste tekst.

*Wij zullen, één van ziel, zijn lichaam worden,
zijn uitstralende kracht in deze wereld,
als wij de woorden doen van de Thora
die Jezus heeft gedaan en doorgegeven.
Zijn geest is het die ons tezamen voegt,
en liefde die ons maakt tot zijn gemeente.*

*Deemoed geduld ontferming vonken geest –
waar mensen afgekeerd zijn van geweld,
niet zwichten voor de oude dode wereld
van geld is god of welk bewind dan ook
waar wij elkaar behoeden en doen leven
waar laatsten eersten zijn, daar woont hij in.*

*Weest daarom een van harte en van hoop,
de geest bestiere uw intiemst verlangen:
een nieuwe aarde in gerechtigheid
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Geliefden, nooit heeft iemand God gezien.
Wie naar liefde leeft, zal in Hem wonen.*

Verantwoording

Alle liederen en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in 'Verzameld Liedboek' (2004). Van liederen of teksten die daar niet instaan, is het paginanummer opgenomen uit de verzamelbundel "Stilte zingen" (2018). De vrije vertalingen van Psalmen zijn gepubliceerd in "150 Psalmen vrij" (2011). De muziek is te vinden via i-Tunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel (www.ekkleisia-amsterdam.nl).